

Linedanser

Kære linedanser udspændt
ligger foran dig
selve livet, du fik givet
gå nu kun din vej.
Du må turde træde ud
hvor dit liv kun er dit.
Det briste eller bære må
dette ene skridt.
Give fra dig hvad du magter
da ser du, en dag du nåede ud
og danser til himmelens stjernes kud.

Kære linedanser, hop nu
ud ved siden af.
Se dig danse, bare sans
gøre hvad du ka'.
Være én, men én iblandt.
Og mødes så du gror.
Ja vent dig meget fra den kant,
Denne er din jord!
Tro mig når jeg siger til dig
det største, det ser man kun i det små
Og kigger du opad er himmelen blå.

Kære linedanser, ser du
livet er et net
af øjeblikke, tro blot ikke
dansen kun er let.
Og en dag gør livet ondt
det ved jeg at det vil.
For livet er et liv på trods
smerten hører til.
Ud af sorgen vokser lykken
og livet i påskens evige fest.
De stærkeste rødder har træer i blæst.

Linedanser - vælg livet
hvilken er din vej?
Følge hjertet uforfærdet.
Sige ja og nej.
Verden spørger tit hvordan
og alt for lidt hvorfor.

Der er så mange ting man kan
-stå for det Du tror!
Gid du aldrig mister modet og lader
det onde uimodsagt.
Når viljen befries, - da falder magt.

Linedanser i det høje
dans vidunderligt!
For det næste er det bedste,
glæden ubestridt!
Tænk at få balancekunst
Så helt ufatteligt!
at modtage sin stang og snor
ganske kvit og frit.
Uanset om du nu tror det,
så ved jeg, at lyset brænder for dig!
Så himmelens porte må åbne sig.

Per Kjærgaard, 1998